

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
32270 Županja
Veliki kraj 48

Poslovni broj: P-15/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, Stalna služba u Županji, po sucu Heleni Zetić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika (nastavno: tužitelja) Radojke Dragičević iz Indije, R. Srbija, Sremska 76, OIB: 30782009980 i tužitelja-protutuženika Bosiljke Jevđić iz Višegrada, Bosna i Hercegovina, Cara Lazara 59A, OIB: 44194898244, oboje zastupani po punomoćniku Jurici Barbariću, odvjetniku u Vinkovcima, protiv tuženika-protutužitelja (nastavno: tuženika) Jadranke Strajinić iz Markušice, Pere Cara 8, OIB: 72377276426, sada na adresi Beč, Austrija, Pachmullergasse 22/6 radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 16. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja Radojke Dragičević i Bosiljke Jevđić osobno uz prisustvo zamjenika punomoćnika tužitelja Katarine Posavčić, odvjetničkog vježbenika u uredu punomoćnika tužitelja Jurice Barbarića, odvjetnika u Vinkovcima, te u prisustvu tuženika Jadranke Strajinić osobno, a koja presuda je donesena i objavljena 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje potraživanja tužitelja prema tuženoj Jadranki Strajinić iz Markušice, Pere Cara 8, sa boravištem u 1120 Beč, ul. Pachmullergasse 22/6, Austrija, OIB:72377276426 i to:

- tužitelja Radojke Dragičević iz Indije, ul. Sremska 76, Srbija, OIB:30782009980, u iznosu od 666,67 EUR,
- tužitelja Bosiljke Jevđić iz Višegrada, ul. Cara Lazara 59a, Bosna i Hercegovina OIB:44194898244 u iznosu od 666,67 EUR,

oba iznosa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. siječnja 2022. do isplate.

II. Utvrđuje se postojanje potraživanja tužene Jadranke Strajinić iz Markušice, Pere Cara 8, sa boravištem u 1120 Beč, ul. Pachmullergasse 22/6, Austrija, OIB:72377276426 prema tužiteljima i to:

- prema tužitelju Radojki Dragičević iz Indije, ul. Sremska 76, Srbija, OIB:30782009980, u iznosu od 181,39 EUR,

- prema tužitelju Bosiljki Jevđić iz Višegrada, ul. Cara Lazara 59a, Bosna i Hercegovina OIB:44194898244 u iznosu od 181,39 EUR, oba iznosa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2023. do isplate.

III. Prebijaju se potraživanja iz točke I. i II. izreke ove presude, te se tuženoj nalaže da tužiteljima isplati, u roku od 15 dana i to: tužitelju Radojki Dragičević iz Indije, ul. Sremska 76, Srbija, OIB: 30782009980 iznos od 485,28 EUR (slovima: četiristotineosamdesetpeteuraidvadesetosamcenti) i tužitelju Bosiljki Jevđić iz Višegrada, ul. Cara Lazara 59a, Bosna i Hercegovina OIB: 44194898244 iznos od 485,28 EUR (slovima: četiristotinesamdesetpeteuraidvadesetosamcenti), oba iznosa sa zakonskom zateznom kamatom od 29. svibnja 2026. do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev svakog od tužitelja preko dosuđenog u točki III. izreke ove presude, a do zatraženog iznosa od 666,67 EUR, sa zakonskim zateznim kamata na taj iznos od 29. siječnja 2022. do isplate.

V. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika u dijelu preko iznosa iz točke II. izreke ove presude i to u odnosu na svakog tužitelja za iznos od 1.305,39 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, kao i u dijelu kojim u odnosu na svakog tužitelja zahtjeva isplatu iznosa od 1.790,67 EUR, sa zakonskim zateznim kamata na taj iznos sve počevši od 10. veljače 2023. do isplate.

VI. Nalaže se tuženoj da tužiteljima na ime parničnog troška naknadi iznos od 788,54 EUR (slovima: sedamstotinaosamdesetosameuraipedesetčetiricenta), zajedno sa pripadajućim zateznim kamata tekućim od 29. svibnja 2026. kao dana presuđenja do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026., u roku od 15 dana, dok se tužitelji odbijaju s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, a do ukupno zatraženog iznosa troška od 1.640,60 EUR.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva povišenjem istoga na način kako je to tužitelj učinio svojim podneskom od 3. srpnja 2023. (list 44 do 46 spisa).

II. Utvrđuje se da su tužitelji na raspravnom ročištu od 16. travnja 2026. (list 92 spisa) povukli dio tužbenog zahtjeva za isplatu preko iznosa od 666,67 EUR za svakog tužitelja.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da je pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca broj O-419/2021 UPP/OS-62/2021-10 od 30. travnja 2021. koje je ispravljeno pravomoćnim rješenjem javnog bilježnika Marijana Mendeš broj O-419/2021 UPP/OS-62/2021-20 od 1. prosinca 2021. riješeno da su tužiteljice i tužena kao sestre proglašene nasljednicama na temelju zakona iza pokojne Škorić Vasilije, tj. majke navedenih, i to svaka u 1/3 dijela na nekretnini upisanoj u zk.ul. br. 716 k.o. 332208, Ostrovo, koja se sastoji od 1/2 dijela i to: kč. br. 8 Kuća,

dvorište i oranica sa 1012 m², te pokretnoj imovini navedenoj u naznačenim rješenjima. Nadalje tužitelji navode da je tužena Jadranka Strajinić pronašla kupca za navedenu nekretninu tj. kuću te je dogovoreno između tužiteljica i tužene da će navedena nekretnina biti prodana potencijalnom kupcu i kako će se novčana sredstva stečena prodajom podijeliti razmjerno suvlasničkim udjelima između tužiteljica i tužene, pri čemu tužena ima 4/6 dijela, a tužiteljice svaka po 1/6 dijela nekretnine. Sukladno navedenom dogovoru, tužiteljice su dale svoju punomoć odvjetnici tužene Karmeli Peulić Magdić, u Vinkovcima, da može u njihovo ime i umjesto njih zaključiti ugovor o kupoprodaji njihovih ukupnih suvlasničkih dijelova, te u njihovo ime potpisati i ovjeriti ugovor o kupoprodaji nekretnine i ostale radnje potrebne za provedbu navedenog ugovora. Tužitelji nadalje u tužbi navode da je tužena Jadranka Strajinić dana 29. siječnja 2022. kao prodateljica 4/6 dijela predmetne kuće zajedno s punomoćnikom tužiteljica odvjetnicom Karmelom Peulić Magdić koja je bila opunomoćena radi prodaje 2/6 dijela predmetne kuće u suvlasništvu tužiteljica, sklopila ugovor o kupoprodaji nekretnina s kupcem Zovkić Ivanom za kupoprodajnu cijenu u iznosu od 4.000,00 EUR, da je navedeni kupoprodajni ugovor tj. potpisi tužene i punomoćnika tužiteljica ovjereni kod javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca pod poslovnim brojem OV-385/2022 od 29. siječnja 2022. te da je kupac neposredno nakon toga podnio prijedlog radi uknjižbe prava vlasništva na predmetnoj kući iz tužbe. Tužiteljica Radojka Dragičević u tužbi navodi da tek u veljači saznaje da je kupac navedene nekretnine, Ivan Zovkić iz Privlake, ul. Josipa Kosora 150, OIB: 25626565688, već ušao u posjed iste i da izvršava radove na njoj o čemu ona nije obaviještena, da je prije sklapanja samog ugovora dogovor između tužitelja i tuženika bio da će iste dati punomoć tuženoj radi prodaje kuće, ali da će im tužena na njihove račune isplatiti kupoprodajnu cijenu za njihov suvlasnički dio, no da nakon što je tužena cjelokupnu kupoprodajnu cijenu primila na ruke, izbjegava isplatiti tužiteljice na ime njihovog suvlasničkog dijela izmišljajući razloge da je tužena navodno vršila nekakva plaćanja na ime režijskih troškova za predmetnu kuću, da je platila brisanje tereta s kuće i da je platila majci postavljanje grobne ploče, a kuću je prodala po daleko nižoj cijeni od tržišne te tužiteljice navode kako opravdano sumnjaju da je navedena cijena iz ugovora samo navedena da kupac plaća manji porez, a da je tužena kuću prodala za veći iznos i razliku zadržala za sebe. Dakle, tužitelji smatraju da nikakav dogovor oko bilo kakvih prebijanja kupoprodajne cijene s potraživanjem tuženika nije postojao, niti po mišljenju tužitelja tuženik ima bilo kakvo osnovano potraživanje prema njima. Tužitelji u tužbi navode da je primivši dio kupoprodajne cijene koja odgovara suvlasničkim omjerima tužiteljica, tužena isto stekla bez osnove jer 2/6 dijela kupoprodajne cijene pripada tužiteljima, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu ili u zakonu. Zato tužitelji smatraju da je tuženik, kao stjecatelj, obvezan vratiti odnosno isplatiti tužiteljima vrijednost postignute koristi, tj. iznos od 1.333,34 EUR / 10.046,05 kn, koji odgovara njihovim suvlasničkim omjerima u primljenom iznosu dijela kupoprodajne cijene. Tužitelji navode da su se tuženiku u više navrata i pismeno i usmeno obraćale radi isplate njihovog dijela kupovnine, no da se tuženik na njihove pozive oglašio. Tako su tužitelji tuženiku uputile i odvjetničku opomenu pred tužbu od 13. travnja 2022. na što je tužena tužiteljima uputila dopis u kojem priznaje dugovanje prema tužiteljima, ali opet spominje nekakve troškove koje želi prebijati s tužiteljima, koji troškovi su po mišljenju tužitelja neosnovani i nepostojeći te tužitelji smatraju da tužena očigledno ima namjeru novac koji pripada tužiteljima zadržati samo za sebe budući da tužiteljima nije do dan danas isplatila niti jedan jedini euro. Budući da tuženik tužiteljima nije isplatio kupovninu za njihove suvlasničke udjele tužitelji predlažu da sud po provedenom postupku donese presudu kojom će naložiti tuženiku isplatiti tužiteljima

Radojki Dragičević i Bosiljki Jevđić svakoj iznos od 666,67 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. siječnja 2022. do isplate, te naložiti tuženiku da tužiteljima naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik Jadranka Strajinić ističe da su tužitelji strani državljani i to Bosiljka Jevđić državljanka Bosne i Hercegovine, a Radojka Dragičević državljanka Srbije, da niti jedna nisu državljanke Republike Hrvatske niti su državljanke zemalja članice Europske unije, pa kako su po stajalištu tuženika tužitelji stranci, te kako bi se u ovom postupku osigurala mogućnost stvarne naplate troškova postupka tužena predlaže da sud prije upuštanja u raspravljanje o ovoj pravnoj stvari donese rješenje kojim će naložiti tužiteljicama da na ime osiguranja eventualnih budućih parničnih troškova izvrše polog novca na račun suda i to svaka tužiteljica iznos od po 100,00 EUR, (a o ovome zahtjevu odlučeno je rješenjem ovoga suda poslovni broj P-15/2023-22 od 27. svibnja 2026.). Nadalje u odgovoru na tužbu tuženik navodi kako je istina da su tužitelji i on proglašeni zakonskim nasljednicima iza pok. Vasilije Škorić, njihove majke, te da su naslijedili nekretninu upisanu u z.k. ul. 716 k.o. Ostrovo, a koja je i predmet ovoga postupka u jednakim dijelovima, svaka u 1/3 dijela od 1/2 dijela ostaviteljice. Tuženik nadalje u odgovoru na tužbu navodi da je pok. Vasilija Škorić umrla u Bosni i Hercegovini, u Višegradu kod tužitelja Bosiljke Jevđić, a gdje je za života na bankomatu HPB podizala i svoju mirovinu, te da je nakon majčine smrti Bosiljka Jevđić nastavila sa podizanjem novca na bankomatu HPB u Višegradu, te da je prema izvješću banke podignula iznos od 1.972,30 kn dana 8. prosinca 2020., iznos od 1.974,03 kn dana 9. prosinca 2020., iznos od 1.974,03 kn dana 9. prosinca 2020., iznos od 1.974,03 kn dana 10. prosinca 2020., iznos od 1.976,62 kn dana 23. prosinca 2020., iznos od 1.976,62 kn dana 23. prosinca 2020., te iznos od 1.974,62 kn dana 28. prosinca 2020., što ukupno čini 13.821,66 kn, a koji novčani iznos je trebao ostati na računu njihove majke i biti predmetom ostavine, da je taj novac tužiteljima i tuženiku u ostavini trebao biti raspoređen u 3 jednaka dijela tako da svakoj od njih pripadne 4.607,22 kn. Tuženik navodi kako je o navedenom postupanju Bosiljke Jevđić u ostavini izvijestila javnog bilježnika, no isti na njezin prigovor nije reagirao, nije prekinuo ostavinu i uputio ih u parnicu, da je ovakvim postupanjem Bosiljka Jevđić počinila kazneno djelo prijevare, da je protiv iste podnijela kaznenu prijavu nadležnoj policijskoj postaji u Višegradu, Bosna i Hercegovina, te da je policijska postaja po navedenoj prijavi i počela postupati. Tuženik navodi da su se odmah nakon majčine smrti tužitelji i ona dogovorili da će kuću u k.o. Ostrovo prodati, da treba oglasiti prodaju kuće, pronaći kupca, da je pronalazak kupca za navedenu nekretninu bio vrlo težak jer je u selu Ostrovo puno kuća na prodaju, da je to mjesto u kojem živi pretežno starije stanovništvo, te da je kao uostalom u cijeloj županiji potražnja kuća u ruralnim prostorima jako mala. Tuženik nadalje navodi da su zajedno dogovorili kupoprodajnu cijenu kuće na koju je pridošli kupac i pristao, da je utvrđena kupoprodajna cijena iznosila ukupno 6.000,00 EUR, da je kupac odmah prilikom zaključenja predugovora isplatio na ime kapare iznos od 2.000,00 EUR, a da je preostali iznos trebao isplatiti kada tužena ishodi od tužiteljica valjane punomoći, te kada kuća bude oslobođena svih tereta i budu plaćeni svi režijski troškovi. Tužena navodi da su se tužitelji suglasili sa ugovorenim iznosom kupoprodajne cijene, a o kojem iznosu su obaviještene prije zaključenja predugovora o kupoprodaji nekretnina na način da im je odvjetnica dostavila dopis sa prilogom punomoći, a koje punomoći su uredno ovjerile i time dale suglasnost u pogledu svih bitnih elemenata kupoprodajnog ugovora, pa i same cijene. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tim više neprimjeren navod tužbe, da ju osobno vrijeđa i u sebi sadrži elemente kaznene odgovornosti pisani navod tužiteljica

u tužbi u kojem stoji "a da je tužena kuću prodala za veći iznos i razliku zadržala za sebe..." Tuženik nadalje navodi kako ju je tužitelj Bosiljka Jevđić ucijenila na način da je zahtijevala da protiv nje povuče kaznenu prijavu u Bosni i Hercegovini kako bi ovjerila punomoć za prodaju nekretnine u k.o. Ostrovo, a što je tuženik i učinio navodeći da ne želi praviti probleme nađenom kupcu. Tuženik smatra da je krajnje nepristojno, a niti pravnim rječnikom opravdano da tužitelji u tužbi navode "sada izmišljajući razloge da je tuženik navodno vršila nekakav plaćanja na ime režijskih troškova za predmetnu kuću, da je platila brisanje tereta s kuće i da je platila majci postavljanje grobne ploče, a kuću je prodala po daleko nižoj cijeni od tržišne...", nadalje smatra da je opće poznata stvar da nekretnina bez obzira stanovao netko u njoj ili ne ima svakomjesečne režijske troškove po osnovu uplate vode, komunalne naknade, električne energije i dr., a koji troškovi su na naslijeđenoj nekretnini stavljeni na plaćanje svakomjesečnih "paušala", te da je tuženik u tom smislu prije prodaje nekretnine Vinkovačkom vodovodu i kanalizaciji uplatio iznos od 85,00 kn, Općini Markušica na ime komunalne naknade iznos od 72,00 kn, te HEP Elektri iznos od 200,00 kn. Tuženik navodi da je istina da je nekretnina, odnosno kuća koja je bila predmetom prodaje imala upisana dva stara kredita Komercijalne banke, a koje kredite je tužena brisala o svom trošku. Tužena također u odgovoru na tužbu navodi da je isključivo svojim novcem platila postavljanje grobne granitne ploče na grobu roditelja parničnih stranaka, a koji trošak je iznosio 4.100,00 kn, da je platila svećenika u iznosu od 740,00 kn, da tužiteljica Bosiljka Jevđić nije bila u Hrvatskoj - u Ostrovu više od 10 godina, a da je tužiteljica Radojka Dragičević unazad nekoliko godina bila u Hrvatskoj, ali nije dolazila u Ostrovo, da obje tužiteljice nisu niz godina posjetile grobno mjesto njihovog oca, a sada niti majke, pa tužena smatra da je time njihova izjava u tužbi da je tužena "izmislila razlog postavljanja grobne ploče" još žalosnija i jadnija jer tuženik smatra da su tužitelji došle na groblje i same bi se u to uvjerile. Tuženik nadalje navodi da je račun iza pok. Vasilije Škorić, a koji je ista imala otvoren u HPB, a sa kojeg računa je Bosiljka Jevđić podignula novac, morala zatvoriti u Vinkovcima o svom trošku koji su iznosili 75,00 kn. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nije imao namjeru tužiteljima uskratiti isplatu novčanog iznosa dijela kupoprodajne cijene razmjerno njihovim suvlasničkim dijelovima, te da je iste putem odvjetnice pozvala u Hrvatsku da prebiju međusobna potraživanja i da preuzmu svoj novac, da su navedeni dopisi dostavljeni tužiteljima 7. ožujka 2022., da se tužitelji nisu javili niti osobno putem telefona, a niti pismeno, da nisu bile spremni na dogovor i dolazak nego da je tužena zaprimila opomenu pred tužbu njihovog odvjetnika. Tuženik smatra da je tužba i postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja bespotreban i da predstavlja tipični primjer obijesnog parničenja jer tužena nije istima uskratila pravo na njihov dio novca ostvaren iz kupoprodajne cijene, ali je od istih izričito zahtijevala da joj plate troškove koji su stvoreni prije prodaje nekretnine-kuće u k.o. Ostrovo, a isključivo se tiču navedene nekretnine, a razmjerno suvlasničkim dijelovima. Tuženik navodi da je jasno i na zakonu utemeljeno da je svaki suvlasnik dužan platiti troškove koji terete nekretninu razmjerno svom suvlasničkom dijelu, a da su u konkretnom slučaju troškovi stvoreni i da ih je platio isključivo tuženik, a tužitelji to odbijaju prihvatiti i odbijaju prihvatiti njihova međusobna potraživanja koja proizlaze iz iste činjenične i pravne osnove. Tuženik navodi da su u konkretnom slučaju sva istaknuta potraživanja prema tužiteljima dospjela, tražbine su novčane i time točne, jasne i utužive te da si je dala za pravo zadržati novac tužitelja dok iste ne plato svoja dugovanja prema tuženoj. Iz svega navedenog u odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu, te u skladu s člankom 189. Zakona o parničnom postupku podnosi protutužbu radi isplate novca u iznosu od 475,32 EUR / 3.581,32 kn navodeći u

protutužbi da su sada tužitelji-protutuženici i tuženik-protutužitelj bili vlasnice na nekretninama upisanim u z.k. ul. 716, k.o. Ostrovo i to na k.č. 8 Kuća, dvorište i oranica sa 1012 m², a koja nekretnina je prodana kupcu za kupoprodajnu cijenu od 6.000,00 EUR navodeći da je navedena nekretnina bila opterećena s dva kredita Komercijalne banke Vinkovci koje je u zemljišno-knjižnom postupku brisao tuženik te je na iste prijedloge izvršio uplatu iznosa 2 puta po 50,00 kuna u državnim biljezima. Nadalje navodi da je na ime troškova nadgrobne granitne ploče na grobu njihovih roditelja Obrtu za postavljanje podnih i zidnih obloga i rezanje i obradu kamena "Ort" iz Jarmine izvršio uplatu od 4.100,00 kn, da su prije prodaje kuće u k.o. Ostrovo trebali biti izmireni svi režijski troškovi nekretnine koja je predmetom prodaje te da je izvršio uplatu Vinkovačkom vodovodu i kanalizaciji iznos od 85,00 kn, Općini Markušica na ime komunalne naknade iznos od 72,00 kn, HEP Elektri iznos od 200,00 kn a koje režijske troškove je platila dana 28. kolovoza 2020. Nadalje navodi da je na ime troškova zatvaranja računa pok. majke Vasilije Škorić u HPB izvršila uplatu iznosa od 75,00 kn, na ime troškova vjerskog obreda svećenika iznos od 740,00 kn, te da se svi pobrojani troškovi vezani za grobno mjesto njihovih roditelja trebaju podijeliti ravnopravno tako da svaka stranka plati 1/3 troškova, da je sve troškove snosio on sam, da su dospjela novčana potraživanja određena, jasna i utuživa, da ima pravo naplate i namirenja istih prema tužiteljima, te predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kojom će naložiti tužiteljima Radojki Dragičević i Bosiljki Jevđić da svaki isplati iznos od 237,66 EUR / 1.790,67 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja protutužbe do isplate.

3. Tužitelji su osporili odgovor na tužbu u cijelosti, te su se protivili protutužbi kako po osnovi, tako i po visini.

4. Podneskom od 3. srpnja 2022. (list 44-46) tužitelji se postavili tužbeni zahtjev na način da istim umjesto iznosa od 666,67 EUR sada potražuju iznos od 1.000,00 EUR svaki tužitelj, a ovakvom uređivanju tužbenog zahtjeva tuženik se nije izričito protivio. Imajući u vidu da je tuženik u odgovoru na tužbu sa protutužbom naveo da je nekretnina prodana za 6.000,00 EUR, a ne 4.000,00 EUR kako je to utvrđeno u daljnjem tijeku postupka, ovakvu preinaku tužbenog zahtjeva sud je prihvatio pozivom na odredbu čl. 190. st. 3. u vezi sa čl.191. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), pa je odlučeno kao u točki I. izreci ovoga rješenja.

5. Budući da su tužitelj podneskom od 3. srpnja 2022. potraživali ukupni svaki iznos od 1.000,00 EUR, a na raspravnom ročištu od 16. travnja 2026. (list 92) zatražili su isplatu iznosa od 666,67 EUR svakom umjesto iznosa 1.000,00 EUR svakom, taj podnesak se smatra djelomičnim povlačenjem tužbenog zahtjeva, kojem se tuženik nije izričito protivio, pa je sukladno čl. 193. st.2. ZPP odlučeno kao pod točkom II. izreke ovoga rješenja.

6. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Marijana Mendeš poslovni broj O-419/21 UPP/Os-62/2021-10 od 30. travnja 2021. (list 6-7 spisa), rješenje o ispravku rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Marijana Mendeš poslovni broj O-419/21 UPP/Os-62/2021-20 od 1. prosinca 2021. (list 8-9), Ugovor o kupoprodaju nekretnina zaključen između tužene i Ivana Zovkić od 29. siječnja 2022. (list 10-12 spis), dopis od 11. listopada 2021. (list 13 spis), dopis od 13. travnja 2022. (list 14) s pripadajućom potvrdom o primitku (list 15 spis), dopis s lista 16 spisa, presliku obavijesti o mirovini sačinjen po Hrvatskoj poštanskoj banci (list 26-27 spisa), preslike potvrde o primitku (list 28 spisa), pročitan je dopis od 11. listopada 2021. (list 29 spisa), izvršen je uvid u presliku kaznene prijave od 23.

kolovoza 2021. (list 30-31 spisa) s pripadajućom potvrdom o primitku (list 32 spisa), dopis o povlačenju kaznene prijave i prijedlog za obustavu kaznenog postupka od 8. studenog 2021. (list 33 spis), s pripadajućom potvrdom o primitku (list 34 spis), presliku rješenja Općinskog suda u Vinkovcima poslovni broj Z-8395/21 od 5. siječnja 2021. (list 35 spisa), nečitke univerzalne naloge (list 36 spisa), račun broj 0157967-M-0157967 izdan po obrtu za postavljanje podnih i zidnih obloga i rezanje i obradu kamena od Ort vlasništvo Dragutina Lončarić iz Jarmine (list 37 spisa), pročitani dopisi od 7. ožujka 2022. (list 38-39 spis), uvidom u fotografije koje prileže na listu 47-49 spisa, uplatnicu (list 56 spisa), saslušanjem parničnih stranaka, te svjedoka Ivana Zovkić, a sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Voje Čebić budući da su tužiteljice povukle taj dokazni prijedlog, dok drugih dokaza nije bilo.

7. Cijeneći navode i dokaze parničnih stranaka, ovako proveden dokazni postupak, te na temelju ovako provedenog dokaznog postupka utvrđeno činjenično stanje, sud tužbu i protutužbu smatra osnovanim, te je stoga odlučeno kao pod točkom I. do V. izreke ove presude.

8. Među strankama je nesporno:

- da je pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca broj O-419/2021 UPP/OS-62/2021-10 od 30. travnja 2021. koje je ispravljeno pravomoćnim rješenjem javnog bilježnika Marijana Mendeš broj O-419/2021 UPP/OS-62/2021-20 od 1. prosinca 2021. odlučeno da su tužitelji i tuženik kao kćerke proglašene nasljednicama na temelju zakona iza pokojne Škorić Vasilije, njihove majke navedenih, i to svaka u 1/3 dijela na nekretnini upisanoj u zk.ul. br. 716 k.o. 332208, Ostrovo, koja se sastoji od 1/2 dijela i to: kč. br. 8 Kuća, dvorište i oranica sa 1012 m², te pokretnoj imovini navedenoj u naznačenim rješenjima,

- da je tužena pronašla kupca za navedenu nekretninu tj. kuću te je dogovoreno između tužitelja i tuženika da će navedena nekretnina biti prodana potencijalnom kupcu i kako će se novčana sredstva stečena prodajom podijeliti razmjerno suvlasničkim udjelima između tužitelja i tuženika, pri čemu tužena ima 4/6 dijela, a tužitelji svaka po 1/6 dijela nekretnine,

- da su sukladno navedenom dogovoru, tužiteljice dale svoju punomoć odvjetnici tužene Karmeli Peulić Magdić, odvjetnici u Vinkovcima, da može u njihovo ime i umjesto njih zaključiti ugovor o kupoprodaji njihovih ukupnih suvlasničkih dijelova, te u njihovo ime potpisati i ovjeriti ugovor o kupoprodaji nekretnine i ostale radnje potrebne za provedbu navedenog ugovora,

- da je tužena dana 29. siječnja 2022. kao prodavateljica 4/6 dijela predmetne kuće zajedno s punomoćnikom tužitelja odvjetnicom Karmelom Peulić Magdić koja je bila opunomoćena radi prodaje 2/6 dijela predmetne kuće u suvlasništvu tužitelja, sklopila ugovor o kupoprodaji nekretnina s kupcem Zovkić Ivanom, u kojem kupoprodajnom ugovoru je navedena kupoprodajna cijena u iznosu od 4.000,00 EUR, da je navedeni kupoprodajni ugovor tj. potpisi tuženika i punomoćnika tužitelja ovjereni kod javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca pod poslovnim brojem OV-385/2022 od 29. siječnja 2022. te da je kupac neposredno nakon toga podnio prijedlog radi uknjižbe prava vlasništva na predmetnoj kući,

- da je prije sklapanja samog ugovora dogovor između tužitelja i tuženika bio da će isti dati punomoć tuženiku radi prodaje kuće, ali da će im tuženik na njihove račune isplatiti kupoprodajnu cijenu za njihov suvlasnički dio, da je tuženik primio na ruke cjelokupnu kupoprodajnu cijenu, te da nije isplatio tužitelje na ime njihovog suvlasničkog dijela,

- da su se tužitelji u više navrata (pisano i usmeno) obraćale tuženiku radi isplate njihovog dijela kupoprodajne cijene,

- da su tužitelji tuženiku uputile po odvjetniku opomenu pred tužbu od 13. travnja 2022. na što je tuženik tužiteljima uputio dopis u kojem priznaje dugovanje prema tužiteljima, u kojem spominje troškove koje želi prebiti s tražbinama tužiteljica.

9. Sporno je da li je tuženik dužan isplatiti tužiteljima dio kupoprodajne cijene koja odgovara suvlasničkim omjerima tužitelja, koliki iznos im je dužna isplatiti, (jer je sporno i za koliku je kupoprodajnu cijenu tužena prodala kuću), da li je postojao dogovor oko prebijanja kupoprodajne cijene s potraživanjem tužene odnosno da li je tuženik izjavio prijeboj prije pokretanja parničnog postupka, da li tuženik ima bilo kakvo osnovano potraživanje prema tužiteljima, i u kojoj visini, te da li su ispunjeni uvjeti za prijeboj tražbina iz tužbe i protutužbe. Dakle sporna je visina tužbenog zahtjeva, te osnova i visina protutužbenog zahtjeva.

10. Cijeneći navode parničnih stranaka, ovako proveden dokazni postupak, te na temelju ovako provedenih dokaza utvrđeno činjenično stanje, sud tužbu smatra osnovanom, stoga je konačno postavljeni tužbeni zahtjev prihvaćen, na način kako je to pobliže navedeno u točki I., III. i IV. izreke ove presude, a i protutužbu smatra osnovanom, pa je protutužbeni zahtjev prihvaćen, na način kako je to pobliže navedeni u točki II., III. i V. izreke ove presude.

11. Na okolnost visine kupoprodajne cijene izveden je dokaz uvidom u kupoprodajni ugovor od dana 29. siječnja 2022., te saslušanjem svjedoka Ivana Zovkić i parničnih stranaka.

12. Iz kupoprodajnog ugovora od 29. siječnja 2022. vidljivo je da su člankom 2. stranke ugovorile kupoprodajnu cijenu od 4.000,00 EUR, a to je u svom iskazu potvrdio i svjedok Ivan Zovkić, koji je bio kupac predmetnih nekretnine, a i sam tuženik je (iako je tijekom postupka mijenjala navode o visini kupoprodajne cijene navodeći da je nekretninu prodala za 6.000,00 EUR-list 23 spisa) u svom iskazu naveo da su iste prodane za 4.000,0 EUR, dok su tužitelji naveli da imaju saznanja da se predugovorom navodi kupoprodajna cijena u iznosu od 4.000,00 EUR, a za koji iznos im je i tužena navodila da će podati nekretninu i s čim su se tužitelji i složili. Imajući u vidu sve navedeno, sud zaključuje da je nesporno da je predmetna nekretnina-kuća prodana za kupoprodajnu cijenu od 4.000,00 EUR.

13. Kako je nesporno da je nekretnina na kojoj su tužitelji suvlasnici svaki u 1/6 dijela prodana za 4.000,00 EUR, stoga svakom tužitelju sukladno njegovom suvlasničkom omjeru od 1/6 pripada iznos kupoprodajne cijene od 666,67 EUR. Budući da je nesporno da je kupac isplatio tuženiku iznos od 4.000,00 EUR, da je tuženik ovaj iznos u cijelosti zadržao za sebe, i tužiteljima nikada nije predao dio kupoprodajne koji im pripada, time što je tuženik primio dio kupoprodajne cijene koja odgovara suvlasničkim omjerima tužitelja, tuženik je time bez osnove stekao 2/6 dijela kupoprodajne cijene koja pripada tužiteljima, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu ili u zakonu, stoga je tuženik, kao stjecatelj, obvezan vratiti odnosno isplatiti tužiteljima vrijednost postignute koristi, ukupni iznos od 1.333,34 EUR, odnosno svakom tužitelju iznos od 666,67 EUR, sve sukladno članku 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO).

14. Vezano za tražbinu iz protutužbe saslušane su parnične stranke, te je izvršen uvid u račune sa lista 36 i 37 spisa.

15. Tužitelj Radojka Dragičević navela je da o bilo kakvim troškovima koje tuženi spominje u protutužbi nema nikakvih saznanja, da tuženik, niti jednog od tužitelja nije obavijestio o tome, dok je tužitelj Bosiljka Jevđić navela da su zamolile tuženu još dok je majka bila živa da plati paušalne iznose vezane za troškove majčina kućanstva što je tuženik i učinio i rekao da ne traži povrat toga iznosa od tužitelja, dok

je tuženik naveo da je o ovim troškovima usmeno obavijestio oba tužitelja, a da je isplatu kupoprodajne cijene "uvjetovao" isplatom troškova koje je on platio vezano za kućanstvo majke, pogreb, svećenika i brisanje hipoteke sa prodanih nekretnina. Iz dopisa od 7. ožujka 2022. (list 38 i 39 spisa) koje je odvjetnica Karmela Peulić Magdić poslala tužiteljima vidljivo je da se istim pozivaju tužitelji na dogovor oko izmirenja navedenih troškova tuženiku i oko preuzimanja kupoprodajne cijene, tuženik nije dostavio u spis dokaz da su tužitelji te dopise primili. Naime, na listu 38 i 39 spisa prileže dopisi tužiteljima od 7. ožujka 2022., ali bez dokaza o uručenju. Tim dopisima se tužitelji pozivaju na dogovor oko susreta vezanog za isplatu troškova koju je imao tuženik, nakon čega bi im se izvršila isplata kupoprodajne cijene, no tužitelji ove dopis nisu spomenuli, niti je tuženik dokazao da su im ti dopisi uistinu i uručeni, jer u spisu nema dokaza o njihovom uručenju. Imajući uvidu navedeno, stav je suda da nije postojao dogovor oko prebijanja kupoprodajne cijene s potraživanjem tuženika iz protutužbe, pa se dakle može smatrati da prije pokretanja ovog parničnog postupka tuženik nije dao nikakvu izjavu o prijeboju u smislu građansko-pravne kompenzacije, a tuženik nije dokazao niti da je s tužiteljima eventualno sklopio ugovor o prijeboju (ugovornu kompenzaciju). Tuženik u vidu protutužbe ističe materijalno-pravni prigovor prijeboja njegovih potraživanja prema tužiteljima, sa neisplaćenom kupoprodajnom cijenom, te je u tom smislu pravilno postavio protutužbeni zahtjev u smislu članka 189. ZPP, a sud je u takvoj situaciji dužan utvrditi osnovanost tužbenog i protutužbenog zahtjeva, njihovu visinu, izvršiti konstitutivnom odlukom prijeboj, ukoliko su se ispunili uvjeti za prijeboj i potom kondemnatornom odlukom naložiti razliku isplate nakon prijeboja.

16. Tuženik navodi da je izvršio uplatu Vinkovačkom vodovodu i kanalizaciji iznos od 85,00 kn, Općini Markušica na ime komunalne naknade iznos od 72,00 kn, HEP Elektri iznos od 200,00 kn. Nadalje navodi da je na ime troškova zatvaranja računa pok. majke Vasilije Škorić u HPB izvršila uplatu iznosa od 75,00 kn, na ime troškova vjerskog obreda svećenika iznos od 740,00 kn, troškova brisanja založnog prava iznos od 100,00 kn, kao i troškove postavljanja granitne ploče u iznosu od 4.100,00 kn, te da se svi pobrojani troškovi vezani za grobno mjesto njihovih trebaju podijeliti ravnopravno tako da svaka stranka plati 1/3 troškova, jer se radio grobu njihove majke, koju su naslijedile svaka u 1/3 dijela, a da je sve troškove snosio tuženik sam.

17. Tužitelji su osporili ove troškove kako njihovu osnovu, tako i njihovu visinu.

18. Na okolnost uplate tuženika Vinkovačkom vodovodu i kanalizaciji, Općini Markušica, HEP-u Elektri, troškova zatvaranja računa pok. majke Vasilije Škorić u HPB, troškova vjerskog obreda svećenika, troškovi brisanja založnog prava, kao i troškovi postavljanja granitne ploče saslušan je tuženik i u svom iskazu je naveo da ih je platio, te je dostavio presliku računa za koje tvrdi da se odnose na plaćanje istog i oni prileže na listu 36 i 37 spisa.

19. Svi računu sa lista 36 su nečitki i sud je tijekom postupka na raspravnom ročištu od 25. ožujka 25. (list 61 spisa) obvezao tuženika da dostavi navedene račune u izvorniku ili vidljivoj preslici, te je tijekom postupka i dopisom požurio postupanje tuženika po rješenju sa raspravnog ročišta (list 64) no tuženik do zaključenja glavne rasprave nije dostavio sudu traženo, pa imajući u vidu da su tužitelji osporili ovo tuženikovo potraživanje, a tuženik nije dostavio dokaz iz kojega bi bilo vidljivo i iz kojeg bi se potvrdile njegove tvrdnje o plaćanju ovih računa, valjalo je odbiti tuženika sa dijelom zahtjeva za plaćanje istih, osim plaćanja po računu sa lista 37.

20. Iako su tužitelji osporili plaćanje postavljanja i brušenja granitne ploče, osnova i visina ovog dugovanja proizlazi iz računa sa lista 37 koji je izdao obrta za

postavljanje podnih i zidnih obloga i rezanje i obradu kamena "Ort" vl. Dragutina Lončarić iz Jarmine, iz kojega je vidljivo da je na ime brušenja i postavljanja granitne ploče po tom računu plaćen iznos od 4.100,00 kuna/544,16 EUR. Stoga je u tom dijelu povjerovao iskazu tuženika da je on platio izvođenje ovih radova u navedenom iznosu. Fotografije grobnog mjesta koje su dostavili tužitelji i temeljem kojih tvrde da tuženik nije izvršio mijenjanje ploče na grobnom mjestu sud nije mogao uzeti u obzir kao relevantne, ovo stoga što iz istih nije vidljiv datum njihova sačinjenja, pa ih sud stoga nije mogao smatrati relevantnim.

21. Imajući u vidu da se radi o troškovima grobnog mjesta koji su nastali nakon smrti ostavitelja odnosno majke parničnih stranaka Vasilije Škorić, za iste odgovaraju njeni nasljednici solidarno do visine vrijednosti naslijeđene imovine, sukladno članku 139. Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj 48/03, 163/03, 127/13, 152/14, 33/15 i 14/19; dalje: ZN).

22. Budući da su parnične stranke naslijedile na jednake dijelove svoju majku, one su stoga dužne na jednake dijelove snositi ove troškove.

23. Nakon što je sud utvrdio o osnovanosti i visinu tužiteljevih i tuženikovih tražbina, potrebno je raspraviti osnovanost prigovora radi prebijanja istaknutog u kompenzabilnoj protutužbi.

24. Dakle tužitelji imaju prema tuženiku osnovano novčano potraživanje u iznosu od 666,67 EUR svaki, dospjelo 29. siječnja 2022. a tuženik prema svakom tužitelju ima osnovano potraživanje u iznosu od 181,39 EUR dospjelo 10. veljače 2023. Utvrđena potraživanja stranaka su istovrsna, utuživa, dospjela i kompenzabilna, pa se temeljem članka 338.st. 3. ZOO mogu prebiti, zbog čega je istaknut prigovor prijeboja osnovan, te je isti valjalo prihvatiti.

25. Utvrđeno je da je tužbeni zahtjev svakog tužitelja osnovan za iznos od 666,67 EUR, a protutužbeni zahtjev tuženika za iznos od 181,39 EUR, dakle tražbina tužitelja premašuje tražbinu tuženika.

26. Nije sporno da stanke međusobno pored isplate glavnice zahtijevaju i isplatu zakonske zatezne kamate i to tužitelji svaki na iznos od 666,67EUR od 29. siječnja 2022., a tuženik od 10. veljače 2023. kao dana podnošenja protutužbe, te da je u skladu sa člankom 172. ZOO, budući da tražbina tužitelja premašuje tražbinu tuženika potrebno izvršiti uračunavanje, no to niti jedna parnična stranka nije zahtijevala, niti je u tom smislu predložila da se izvrši provođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, pa je sud stoga mogao izvršiti samo prijeboj međusobnih glavnih tražbina.

27. U konkretnom slučaju radi se o sudskoj kompenzaciji, odnosno do kompenzacije je došlo na temelju odluke suda u parničnom postupku, gdje sud konstitutivnom odlukom prebija međusobna potraživanja parničnih stranaka koja je utvrdio osnovanim, pa prijeboj nastaje odlukom suda, stoga je tijekom zakonskih zateznih kamata na prebijeni iznos utvrđen od donošenja prvostupanjske presude.

28. Odluka o tijeku i stopi zakonske zatezne kamate temelji se na članku 29. stavku 1. i 2. ZOO.

29. Ako u povodu procesnog prigovora radi prebijanja u parnici sud utvrdi da postoje obje tražbine, njegova odluka treba sadržavati tri dispozicije: 1.) deklaraciju o postojanju tužiteljeve tražbine, 2.) deklaraciju o postojanju tuženikove tražbine i 3.) konstitutivnu odluku o kompenzaciji uz a) nalog tuženiku za plaćanjem nekompenziranog dijela tražbine i b) odbijanje tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem je tražbina kompenziran s tuženikovom, ako je prigovor radi prebijanja istaknut u vidu kompenzabilne protutužbe, onda je u izreci presude potrebno odlučiti i o protutužbenom zahtjevu.

30. Imajući u vidu naprijed navedeno, potraživanje svakog tužitelja u iznosu od 666,67 EUR potrebno je prebiti sa potraživanjem tuženika u iznosu 181,39 EUR, što daje razliku od 485,28 EUR ($666,67 - 181,39 = 485,28$). Na taj iznos zatezne kamate teku od 29. svibnja 2026., jer je na taj na taj dan utvrđen prijeboj i iznos prebijen kako je to naprijed navedeno i u tom dijelu tužbeni zahtjev je osnovan, a za više zatraženo od iznosa od 485,28 EUR sa zateznim kamatama na taj iznos od 29. siječnja 2022. do isplate, do ukupno zatraženog iznosa od 666,67 EUR tužbeni zahtjev nije osnovan. Odbijen je kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika u dijelu preko iznosa iz točke II. izreke ove presude i to u odnosu na svakog tužitelja za iznos od 1.305,39 EUR sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, (zatraženi iznos od 1.790,66 EUR, a dosuđen iznos za isplatu je 485,28 EUR, što matematički čini $1.790,66 - 485,28 = 1.305,39$), a protutužbeni zahtjev odbijen je i u dijelu kojim se u odnosu na svakog tužitelja zahtjeva isplata ukupnog iznosa od 1.790,67 EUR sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos tekućim od 10. veljače 2023.

31. Radi svega navedenog sud je odlučio kao u točki I. do V. izreke presude.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 2., a u vezi sa čl. 155. st. 1. ZPP-a, a u vezi sa čl. 117. st. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/2019), prema kojoj je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, kojoj su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postupku koji je preostao nakon navedenog obračuna postupka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

33. Primjenjujući naprijed navedenu odredbu, a obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev, to proizlazi da je s obzirom na uspjeh u pogledu visine zahtjeva, tužitelj kojem je ovom presudom dosuđeno 73% (tužbom su potraživao iznos od 666,67 EUR svaki tužitelj, a dosuđen im je svakome iznos od 485,28 EUR), dok je uspjeh tuženika u pogledu visine 27%.

34. Tužitelju valja priznati i uspjeh u pogledu osnove, pa je u pogledu osnove zahtjeva tužitelj uspio sa 100%, pa je uspjeh tužitelja u ovom postupku, kako s obzirom na osnovu tako i na visinu 87% ($100\% \text{ na osnovu} + 73\% \text{ na visinu} = 173\% : 2 = 86,5\%$ odnosno 87%; tuženik 0% na osnovu + 27 % na visinu = $27 : 2 = 13,5\%$ odnosno 13%), a tuženika 13%.

Nadalje, od uspjeha postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela (tužitelji 87%), oduzet je uspjeh postotka stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (tuženik 13%), te se na taj način dolazi do razlike od 74% ($87\% - 13\% = 74\%$).

35. Utvrđujući iznos pojedinih i ukupnih troškova tužitelja, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, sud je istom kao nužan i potreban trošak priznao, a sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje: OT), a koje se odnosi na: sastav tužbe (Tbr. 7. točka 1. OT), zastupanja na 2 ročišta na kojem su se izvodili dokazi i raspravljalo o glavnoj stvari (Tbr. 9. točka 1. OT, ročišta od 25. ožujka 2025. i 16. travnja 2026.), obrazložena podneska od 10. Siječnja 2023. (Tbr. 8. točka 1. u vezi sa Tbr. 7. točka 1. OT), svaka radnja po 100 bodova, na ime sastava opomene pred tužbu (Tbr. 8. točka 4. u vezi sa Tbr. 7. točka 1. OT) 25 bodova, što iznosi 425 bodova i pripadajući PDV od 106,25 bodova, što ukupno iznosi 506,25

bodova, a što preračunato u eure, imajući u vidu vrijednost odvjetničkog boda, iznosi 1.012,50 EUR. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu od 26,55 EUR i na u presudu zatraženom iznosu od 26,55 EUR.

36. Tužitelju je dakle priznat sveukupni trošak u iznos od ukupno 1.065,60 EUR, od čega mu je sukladno uspjehu u parnici koji iznosi 74%, priznat iznos od 788,54 EUR.

37. Temeljem čl. 151. st. 3. ZPP-a na dosuđeni parnični trošak priznato je pravo i na zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja odluke, s obzirom da je takav zahtjev za naknadu ove kamate postavljen.

38. Tužitelju nije priznat zatraženi trošak za ročište za objavu presude u iznosu od 125,00 EUR, ovo stoga što on nužno ne mora pristupiti na ovo ročište da bi saznao o sadržaju presude, a bez obzira da li na isto pristupi o sadržaju presude može saznati na oglasnoj e-ploči suda, pa se ovaj trošak ukazao kao trošak koji nije nužan i potreban za vođenje parnice. Trošak nagrade za pristup punomoćnika odvjetnika na ročište za objavu presude nije trošak koji je potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, u parničnim postupcima u kojima je presuda objavljenja na ročištu za objavu presude i na e-oglasnoj ploči suda, te je stoga isključena primjena odredaba čl. 154. st. 1. i st. 2. ZPP-a, a u vezi sa čl. 155. st. 2. ZPP-a i odredbom Tbr. 9. t. 3. OT na obvezu protivne strane da taj trošak nadoknadi. Obaveza je suda zakazati i održati ročište za objavu presude, međutim, ne postoji obveza stranaka da na to ročište pristupe. Navedeno ročište može se održati čak i ako dostava poziva strankama nije uredna, te će se stranci koja nije uredno pozvana presuda u tom slučaju dostaviti prema pravilima o dostavi pismena u parničnom postupku. Uredno pozvanim strankama koje ročištu nisu pristupile presuda se ne dostavlja, međutim, one se mogu upoznati sa sadržajem objavljene presude putem e-oglasne ploče suda na kojoj se presuda u tom slučaju objavljuje. Budući da ne postoji procesno pravilo koje obvezuje stranke da ročištu za objavu presude pristupe, pa čak, ni procesna dužnost suda da obavi urednu dostavu poziva za to ročište prije dana održavanja ročišta za objavu presude, a propust uredno pozvane stranke da pristupi tom ročištu ne škodi stranci budući da se sa sadržajem presude može upoznati putem e-oglasne ploče suda, to trošak za objavu presude nije potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a. Odvjetnik koji ne pristupi na ročište za objavu presude, iako je uredno pozvan, ne trpi zbog toga nikakve procesno pravne posljedice, odnosno sankcije. Izostanak s tog ročišta ne utječe, ni na pravilnost dostave, jer se danom dostave presude smatra dan održavanja ročišta za objavu presude. Dakle, pravo na djelotvoran pravni lijek time nije narušeno, čak ni stoga što žalbeni rok teče od dana održavanja ročišta za objavu presude, zato što se sa sadržajem presude i razlozima zbog kojih je donesena može upoznati putem e-oglasne ploče, na koju se objavljuje cjelovit tekst presude. U ovom kontekstu potrebno je razlikovati troškove nagrade odvjetnika koja se može priznati na teret protivne strane, te koji su bili potrebni za vođenje parnice sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a, od onih koji nisu bili potrebni za vođenje parnice, te ih stoga odvjetnik može na temelju OT naplatiti samo od stranke koja mu je izdala punomoć, pa je s tim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška valjalo odbiti tužitelja.

39. Budući da nije potrošen predujam od 400,00 EUR koji su tužitelji uplatili na ime postavljanja predujma za primanje pismena tuženiku, isti će biti vraćen tužiteljima posebnim rješenjem, pa im stoga isto ne može biti uračunato u parnični trošak.

40. Radi svega navedenog odlučeno je kao u točki VI. izreke presude.

41. Iskazivanje dosuđenoga iznosa tužitelju u eurima izvršeno je uz primjenu fiksnog tečaja konverzije sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje koja

su utvrđena Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22).

U Županji, 29. svibnja 2026.

Sudac
Helena Zetić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Rok za žalbu za stranku koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojoj se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena, te tada rok za žalbu počinje teći od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Žalba se podnosi ovome sudu pismeno, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj: po punomoćniku Jurici Barbariću, odvjetniku u Vinkovcima,
2. Tuženik: Jadranka Strajinić po punomoćniku za prijem pismena Jovani Popović.

Broj zapisa: **9-30888-c40e1**

Kontrolni broj: **0b20f-e823a-8d0b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.